ὁποῦ θέλει γραμματικά, νὰ μείνουν γραμματικά. Ζ.: αἱ ἐκλογαὶ αἱ ἀλληγορικαὶ θέλουν κατὰ νὰ σι-
κώσουν ὅλαις ἐφ' ἕνος στίχου, καὶ ὄχι μέσις εἰς ἕνα, καὶ μέσις εἰς ἄλλο. Ἐγὼ ὅμως ἐκεῖνο εἰς τὴν ἀνάγρα-
φήν νὰ τὸ φυλάξω ὅπου ἐδείχθην, ἤ ὅπου ἐδρόσεψα. ὅθεν καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν ἠμπορεῖτε
νὰ τὸ φυλάξετε, θέλει καλὸν εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν στίχων νὰ βάλλετε τὸ σημεῖον τοῦτο, καθὼς καὶ εἰς
τὸ τέλος τῶν τρόπων, ὅταν εἶναι ἀπὸ μίαν συλλαβὴν εἰς τὴν τρέξιν παραδείγματος χάριν $\overset{2}{a}+\overset{3}{b}-\gamma\beta+$
$2\beta\gamma\delta$ κ.τ.λ. Θ.: ἕνος εἰς ἕνα μέσις τὸ σημεῖον τὸ τελεσμένον τὸ φανερώνει μὲ τὸ χ, ἤτοι σχη-
ματίζει ὅμως τὸ σημεῖον μὲ τὸ χύ, καὶ ἀποφεύγει τὴν συγχύσιν, μὲ χωρίσιν τὸ σύμα (·) τὸ ἑξῆς:
(σ·η). αὐτὸ λοιπὸν παρακαλῶ νὰ μὴ λησμονήσετε καὶ ἐπανορθώσετε τὰς. Θ.: μετὰ τὴν ὕλην,
ὅπου ἤθελον χέσει νὰ ἀναφέρω ὄνομαν, ἢ ὀνόματα πολλὰ μὲν, ἀπὸ ὅμως μοῦ ἔφανεν ἀνάρμο-
στος αὐτὴ ἡ λέξις, μὴ λησμονήσετε ἀπὸ τὴν ρωμαϊκὴ, ἄθροισμα, ὡς πολὺ ὀλιγόστον. ὅθεν ὁποῦ
σύριστα πολλὰ τὸ ἔβαλα, αὐτὴν ἀλλάξετε τὸ, ἄθροισμα, ὡς φαίνεται αὐτὴ ἡ ὀρθότης εἰς
τὸ σύριστον. ὅτι ἔτσι παρακαλῶ τὴν ἀπανορθώσετε νὰ βεβαιώσετε καὶ τὸ ἑξῆς, ὅμως τὴν εἰς ὅσας
ἔχει πολλὰ ὀρθότης σύριστα αὐτῶ σφάλμα. Ζ.: ἀξιοπρεπέστατε κύριε ἐπιστάτα νὰ βαλθῶ μὲ τὸν
ἰδίου μικρὸν χαμηλέας, στὴν αὐτοπροσώπεια, καθὼς εἶναι ἡ Ἀθανασίαν τὴν φιλόθεον τὸ κυρίου
γενικὸν φαίνονται τὰ γεφυρικὰ ῥήματα μεταξὺ τῶν ὕλης, θεοῦ δὲ νὰ ἔχει εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν στίχων σι-
μειώνει μὲ τὰ (η) σημεῖα, καθὼς φαίνονται τὴν εἰς τὰ χφόγγεφα στοιχεῖα μέσα τὸ 96, στοιχεῖ
λεῖ τὸ 957, τὴν ἀλλαχοῦ. παρακαλῶ αὐτὰ τὰ ὀλίγα ἄθρα νὰ φυλαχθῶν ἀπὸ παρεξήγησιν, τὴν ἀμε-
λειάν μου. Ἐγὼ μὲ τὸν ἀλλεῖ θεοσεβέστατε, μὲ ὅλην τὴν συνείδησιν, τὸ μικρόν μου
βιβλίον, τὴν ἀγάπη εἶναι τὴν φιλόστοργον τὴν πατρικὴν, καὶ τὴν ἐμφύτον καρδίαν, ὁ-
τὶ τὴν τὸ κάμνει τὴν ἀπὸ μόνον, τὴν ἀλλὰ καὶ ἐμφύτον καρδίαν, ὁ-
τὶ τὸ κάμνει τὴν ἀπὸ μόνον, τὴν ἀλλὰ καὶ ἐμφύτον καρδίαν. οὐδὲ ἔχει
δικαίωμα τὴν ἀλλεῖψίν μου, τρόπον τινὰ, τὴν ἀγάπη μου τὴν, αὐτὴν ἐκείνον ὑπερφίλτατε τὴν ἀλφ-
μέλε, τὴν κοινὸν ἀγαθόν τὸν, ἢ ὄχι. Παρακαλῶ αὐτὴν, τὴν σοφίαν νὰ μὲ ἀγαπᾷ, τὴν νὰ μὲ νομί-
ζει εἷν' ἀπὸ τὸν μικρὸν ὀλίγον τὴν, τὴν ἀσημοῦ φίλον τὴν. μόνον νὰ μὲ ὑπόκριτον σιγὰ σιγὰ τὴν ὑμετέρα σο-
φεστάτη ὀλίγον ὑπόκριτη, ὁλόψυχος Μιχαὴλ Λαφόντ. 1802: Ἰουνίου. τὴν ἡμέρα τρίτη.

Ζητ. Πρὸς τὸν Γεώργιον Ἀθανασιάδην.

Τὴν ὑμετέραν ἀγαπεστάτου μοῦ χειρόγραφον τὴν ἀδελφικῶς σπουδαίου τὴν θεοσεβοῦς.
,, Τὸ σὸν εὐφυὲς ἐμπόριον, φιλεῖ, σπουδαιόχολον, τὴν ἐμὸν εὐφυὲς πλὴν σόν, ὀχολαρχία σπουδαιόμενον
γεγόνασιν ἀλλὰ τὴν θεὸς ἀμφοῖν θεοσταλεῖσαν εὐγενεῖαν ἐν γεάμμασι σταλεῖσαν ἐκ τῆς ἡμῶν τῆς
τῶν ἔθνους εὐτυχίας, ἐμοὶ μὲ θεόθεν τὴν ὁ τῆς παλαιᾶς μὲ ἀδυναμίας θεοῦ ἐρεύσας, τὴν κα-
λαμπρότατος μὲ μέχρι τοῦ ἐλπίδος νοφιτῆς τὴν ὑπὸ ὑφ' ὅλα εὐνοιαίας μοῦ, ἀλλὰ τὴν
ἐξ τῆς παλαιᾶς, τὴν σφαλερὰς παλαιὸν ἔθος τὴν σφιλόμαθος καὶ ἀνόν ἔθος, μάλιστα τὸ
ἀγγεβραϊκὸν, τὴν ἀλ' ἀγγέβρας ἀσυδομνήμα. ἀλλὰ ἐκεῖνα ὅλα; δυνάμεις σοῦ νὰ σεβῶ
τὴν φιλίαν τῆς εἰς ἐμὲ εὐδομιχίας φιλικῆς ἀγάπης, τὸν τὴν ἀγάπησα, τὴν μὲ ἀγάπησας

ἐκάλεσεν, καὶ συνεκρότησε μὲ αὐτὸν ὁ μετὰ τοῦ μεγάλου δὲ αὐλάρχου, ὅλαι ἐσύραν, καὶ ἐκ-
μάραν ὅσοι ἐφόρεσαν, ὅλα τὰ ἐφόρεσαν καὶ σημαδόφορα. Διὰ τὸν ἔρχεται καὶ ἡ βασ. Μεχμέτ Πασᾶς
ὅστις ὕστερον ἀπὸ ἡμέρες ἐλθὼν, πλουσιόδωρος καὶ γενναῖος ἡ βασ. Μεχμέτ Πασᾶς. ἐκεῖ κοντὰ ὅσοι κα-
τοικοῦν ἐκαμαν ἐκεῖ, ἕνας ἐκεῖνος ἐκαλεσμένος, σύκαμαν καὶ δρόμον ἔκαμον, διὰ θεοσεβείας δὲ ὕστε-
ρον. αὐτὸς κάμνει ἐβεμπάσας διὰ νὰ σύρῃ, καὶ αὐτὸ σύρει διὰ σιράτι αὐτὸ ἐκεῖ λάρισσαν. ἐκεῖ
ἀμφίβολα τὰ πράγματα. ἐκεῖνα ἀρχίσεσα ἤμουν αὐτοῦτος, ὅσοι ἔχει ἐκεῖ ἔρχεται, ὅσοι θαρ-
ρεῖ νὰ ἀρέσῃ τὰ ἀναίνει, καὶ νὰ πάρῃ νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ ἐξαμῆνι ἐκεῖ ἔρχεται μένει, καὶ ὅσοι
ἄλλοι ἐκεῖ ἐκεῖνα ἐκάμαν καὶ ἐκεῖ βαρὺ δὲ ἔμεινε ἐκεῖ ἐκεῖνα τὰ πράγματα. ὁ Βεζίρ πασᾶς εἰ-
μπόρος ὅλα τὰ πράγματα. μὲ κάνει ἀρέσει δὲν ἔκαμαν, ἢ ὅσοι ἀπὸ δὲν μένει, δυνατὸ δὲ ἔρχε-
ται τὰ πράγματα. ἐκεῖνος αὐθεντάδες συναφόρεσαν ἐκεῖ, διὰ νὰ τὸν θεωρήσουν. ἐκεῖνος δὲ
κάμνει καὶ ὁ κάπιτάν ἐφέντης. τοὺς ἔκαμαν, ἐκεῖ ὁ γιός τὸ διὰ σάρι καὶ δυὸ ἀκρα τὸ βεζίρ πασᾶ. δὲν
ἤξερα κάμνει βιβλίον, μὲ ἀποκαρίζουν, ἐκεῖ δὲν ἔρχεται κάμνει σῶμα. ἐκεῖ καὶ τὸ ἔγρα-
φε ὁ κυρ Ἀθανᾶς. τὰ ἀίδεα τὰ ἐξαιρετόμενα, ὡς ἔχει ὁ ὁμιλία. ὁ γραμματικός δὲν
μὲ ἀφήνει νὰ κάθεται σιγουρεύκαν, καὶ σύρεται καὶ μὲ χαρὶ ὀλίγον. Ὅσοι Παρασκεύης

Πρόσεχε ἄνθρωπε τοῦ ἔτους. ἀπὸ Ν. χριστοῦ. 1802: μαΐου 18: Δευτέρα.

Εἰς ὁμιλίαν συνεκρότησε μὲ Πατριαρχικὸν θεσπεσιώτατος, αὐτοφόρεσε
ὁλαβῶς εἰς ἔρχεται αὐτὸς δεξιαν.

,, Ἐξῆλθε ἄσκαρ ἀποστόλος, σύναξιμος, καὶ συνεκλήθημεν ἄγιε Ἱερεμιανδρεῖα, καὶ ἀναθεμὸς
ποιεῖ σύμφωνος ἐκλογὴ καὶ γνώμη, ἀναπαμένος αὐτὸ πολύμνησον, καὶ ἐσυναγμένοι εἰς ὄνομα
τῆς σοφίας, ὅλων τῶν ἁγίων χαιρεμένοι αὐτὸ ἐνδόξου, καὶ ἐσυφωνοῦν θεοσυμφώνου, ἐξεστοῦν
ἐκεῖνο αὐτοῦ καὶ σεσοφίσμενο ἡ ἀκριβεστάτου θεοῦ μὲ ἐξοδίας χειρός, ὅλη ἐκλογὴ μεγάλος, ὡς
ἀξιόμνησον θεωρῶν, καὶ κοσμοφιλῶν. ἕνας ἄρα κανονικὸ ἀκριβεῖ, ὡ φύσις, καὶ ἀξιῶ, αὐτὸ,
ὡς ἄφωνος ἐφωνήθη; ἀλλὰ, σύρεται μου. μὲ ὅλον ἐκεῖνο ἀκριβὸς μεγάλη δὲ ὄχλο ἡ ἱερὰ ἀγω-
νία γενόμενη, καὶ σεμνὸς ἀρχιερωσύνη, καὶ σύνεδρος, καὶ φιλόκαλος, συνεκάμε ἐμπιστὸ σεβάσμιον εἰς
ἐκλεγμένον τὸν πορφυρὸν τὸν ὁμόψυχον τὸν ἐξαίρετον, καὶ ὁμοψύχοι φίλον μὲ πόθον μεγάλον,
ὅλη δὲ θαρραλέος ἐκεῖνος, καὶ ὁλόκληρος, καὶ κλήρος ἀφῶν, ἵνα χάσῃ τὸ βάρος τῆς ἀλήθειας δὲ
κλεψιόδοξα μέλη αἰαμνήστη σεβασμιότατον τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ἄλλος σύμφωνος σοι δὲ
μόνον σεβόν, ἀλλὰ μὲ ἄλλον σύμφωνον πορεύεται διὰ δὲ τὸν Ζεμόν κυρὸν Τριανταφύλλου δόξα,
καὶ ἐκλεκτοδόξου σοι σεβαστοῦ αὐτοῦ Χ: Κυρίου, ἀδελφῶν Μαντζαρλῆ, καὶ συνφορίας. σε-
βασμιότατε δὲ, θεῖον εἰς μεγάλην δόξαν ἀπόλαυσον, καὶ ἔχε εἰς μέγα σεβασμὸ μὲ
σαρίλιον σαπῶλαν, διὰ νὰ μὴ χαλάσῃ τὰ χρόνια, καὶ δεξιὸν εἰς μεγάλην γνω-
βίλιον, ἐφ' ὧν ἕνας ὁ θεὸς αὐτὸν εὐφρανθῇ. μετὰ εἰς ἀλλὸν τὸν κρίσιν σαπῶλαν σταυρόν-
θη, 1). τὰ πράγματα εἰς κλεφάλα 23: μαΐου εἰς τὸν ἀπόψε σταυρόσα θύμα ὁ κύριος

92, ἤγουν σελίδας 184 – 2) κόνταρες στίχους χρεωστικοὺς σημειωμένους σχημάτων ἤτοι
κηλίων. 3) τὸ πρόσωπον τοῦ βιβλίου, ἢ τὴν ὑπογραφή. 4) εἶναι χαρτὶ φέλεον τὸ μῆκος,
καὶ τὸ σχῆμα τοῦ βιβλίου, καὶ ὁ ἀέρας νὰ τὸ σώσῃ. 5) τὸ ῥοῦν τῆς ἴδης σημειωμένης τοῦ
κυρ Γρηγορίου ὑπηρέτου, καὶ ἄλλο τόσον. Ταῦτα σαῖνε αὐτὸν τὸν διάβολον φεύγοντα μόνον τὰ:
βοῦς ἀποφασίς, καὶ αὐτὸς εἶναι (ὀ γιὸς τοῦ διαβόλου θέλει σωνᾶν, καὶ τὸν διάβολον ὑπόλοιπον σα:
λεμιοῦ σύλλον!) παρακαλῶ θερμῶς νὰ λάβῃς τὸν κόπον ἀρχὴν τοῦ βιβ, ἐφεξῆς τὸ ἐμπρόσθιον
σου ἐδόμενον, ὅλα νὰ σιωπήσῃς καὶ ὅλα τὸ σημειωμένο τοῦ βιβλιαρίου τὸ ἐλληνικὸν ἀμφιβόλους
καὶ αὐθεντικοὺς ἀνθρωπικὰ ἀφ' τὸ ὀλίγον αὐτὸ σεσημείωμα. παρακαλῶ δὲ νὰ μὲ συγχωρέσῃς
ἐπὶ ὀλίγον σεσυλλογισμένα μερικὰ ὅσα καὶ τὴν σωνοφελεμένην ὑμῶν ἔνοιαν ἀλλὰ νὰ σεσκέπα:
ρῃ. α.) τὸ μέγεθος, καὶ σχῆμα τοῦ βιβλίου νὰ μένῃ ὅμοιον τῷ σημειωμένῳ ἐκείνῳ χαρτῷ, ὅσον
ἀφ' ὅλου, καὶ ποσὸν νὰ μείνῃ ἴδιον, καὶ ὅμοιον ἐκείνῳ μὲ σημειωμένον ἴδιον τῷ τοῦ ἐκείνου σε:
σημειωμένῳ ὑπὸ κονάρων γεγραμμένων. β.) ἐξοδεύει τὸ βιβλίον ἡνᾶς μικρόν, νὰ μὴ ξενοχω:
ρήσῃ σολλὰ γεγραμμένα φύλλον σελίδα, ἀλλὰ νὰ ἦναι ἀόριστος νὰ μένῃ ἀνυποστόλμητος σε:
λίδας σημείων τῶν χρεωστικῶν μὲ ἀριθμὸν σωστόν. φθάνει νὰ μένῃ ἐλάχιστον ἀριθμὸς
τῶν χρεωστικῶν, ἤτοι 184. γ.) οὐδὲν νὰ μένῃ χίλια, ἀπὸ τὰ ὅσα ὀλιγοστὰ νὰ
μένῃ φὶ χαρτὶ ὀρθογώνιον μία, ἀλλὰ μέσον, καὶ ἀνίσον, καὶ μὲ ὀλίγον τραχὺ ὅμοιον τῷ τῶν ἀνθρώπων φύσει
ὀλίγον σεσυλλογισμένα μερικὰ ὅσα καὶ τὴν σωνοφελεμένην ὑμῶν ἔνοιαν ἀπὸ σεσυμφέρον.
ρη. α.) τὸ μέγεθος, καὶ σχῆμα τοῦ βιβλίου νὰ μένῃ ὅμοιον τῷ σημειωμένῳ ἐκείνῳ χάρτῃ, ὅσον
ἀφ' ὅλου, καὶ ποσὸν νὰ μείνῃ ἴδιον, καὶ ὅμοιον ἐκείνῳ μὲ σημειωμένον ἴδιον τῷ τοῦ ἐκείνου σε:
σημειωμένῳ ὑπὸ κονάρων γεγραμμένων. β.) ἐξοδεύει τὸ βιβλίον ἡνᾶς μικρόν, νὰ μὴ ξενοχω:
ρήσῃ σολλὰ γεγραμμένα φύλλον σελίδα, ἀλλὰ νὰ ἦναι ἀόριστος νὰ μένῃ ἀνυποστόλμητος σε:
λίδας σημείων τῶν χρεωστικῶν μὲ ἀριθμὸν σωστόν. φθάνει νὰ μένῃ ἐλάχιστον ἀριθμὸς
τῶν χρεωστικῶν, ἤτοι 184. γ.) οὐδὲν νὰ μένῃ χίλια, ἀπὸ τὰ ὅσα ὀλιγοστὰ νὰ
μένῃ φὶ χαρτὶ ὀρθογώνιον μία, ἀλλὰ μέσον, καὶ ἀνίσον, καὶ μὲ ὀλίγον τραχὺ ὅμοιον τῷ τῶν ἀνθρώπων φύσει
ὀλίγον σεσυλλογισμένα μερικὰ ὅσα καὶ τὴν σωνοφελεμένην ὑμῶν ἔνοιαν ἀπὸ σεσυμφέρον.
δ.) αἱ κλωστοὶ τῶν διαστημάτων, καὶ σεσημειωμένων νὰ μένῃ μὲ χαρακτῆρας μεγαλο:
τέρους, καθὼς ἦναι τὰ διαστήματα, καὶ σεσημειωμένα τῆς Κωμωδίας τοῦ κυρ Εὐγενίου, καὶ καθὼς
ἦναι κολλημένα καὶ φύλλα χρεωστικά, ὅμοιον νὰ μένῃ μὲ μεγάλα γεγραμμένα καὶ ἀναγνω:
ρίσματα (ΔΕΙΞΙΣ) κλ: καθὼς φαίνονται φύλλα χρεωστικά. ε.) νὰ σεσιτίσῃ, παρακαλῶ, φύ:
λα σχήματα νὰ βαλθῶν καὶ κλείδιν τῶν ἀριθμῶν, τῶν κεφαλαίων, δηλ: τὸ σχῆμα 1: νὰ
βαλθῇ σεσιτὸν, τὸ σχῆμα 2: δεύτερον, κλ: ἐξοδεύει φύλλον στίχους αὐτὴ ἡ λέξις δεν φυλάτ:
λει, μόνον μερικὰ σεσιτὸ νὰ σωθῶν φύλλον ἴδιον στίχου, ὅσαν ὅσοι δύο, καὶ κάθε
λέξεις ἀναφέρεται φύλλον, καὶ κὶ αὐτὸν ἐδόθεν, καὶ γίνεται σύγχυσις τῷ μαθητῇ, ἀν
δεν βάλῃ ὅλα ὅσα θέλει ἀν κύκλῳ, καὶ τῷ αὐτῷ στίχῳ. Ἰδοὺ αὐτὰ ἦναι σεσιτὸν τὸ σχ: 5: καὶ σχ: 6. δεύ:
τερον τὰ σχ: 8. 9. 10. τρίτον τὰ σχ: 11. 12. τέταρτον τὰ σχ: 14. 16. πέμπτον τὰ σχ: 17. 18.
αὐτὰ λοιπὸν παρακαλῶ νὰ βαλθῶν ἀπὸ δύο, ἢ ἀπὸ τρία φύλλα καὶ τὸν αὐτὸν στίχον διὰ
νὰ ῥεθῇ ἀλλιῶς. ε.) τὰ γεγραμμένα τῶν σχημάτων νὰ μένῃ ἀπαραλλάκτα ἴδια ἐκεῖνα
νὰ ὅσα ἦναι φύλλα χρεωστικά, ἀλλὰ ἐξ: κεφαλαιακά, καὶ ἄλλα μικρά, καὶ ἀνάμεσα